

318A Kriste Králi, dárce spásy

transpozice 2

1. Kris - te Krá - li, dár - ce spá - sy, při - jmi pís - ně po - chva - ly,
to - bě dě - tí jas - né hla - sy ho - sa - na dnes zpí - va - ly.

2. Tys věčný král Izraele,
Davidův syn vznešený;
přicházíš k nám jménem Páně,
Králi blahoslavený.

3. Na výsostech tebe slaví
nebešťanů svatý sbor,
tebe člověk v úctě zdraví,
tebe chválí každý tvor.

4. Židé vstříc ti nesli palmy
při tvém slavném příchodu;
my zpíváme tobě žalmy,
slavíme tě v průvodu.

5. Oni tobě vzdali chválu,
když ses na smrt ubíral;
my zvěstujem tvoji slávu,
tys náš nesmrtelný Král.

6. Mile přijals jejich chvály;
mile přijmi i náš zpěv.
Dobry, milostivý Králi,
věčnou lásku svou nám zjev.

2. Tys věč - ný král I - zra - e - le, Da - vi - dův syn vzne - še - ný;

při - chá - zíš k nám jmé - nem Pá - ně, Krá - li bla - ho - sla - ve - ný.

3. Na vý - sos - tech te - be sla - ví ne - beš - ťa - nů sva - tý sbor,

te - be člo - věk v úc - tě zdra - ví, te - be chvá - lí kaž - dý tvor.

4. Ži - dé vstříc ti ne - sli pal - my při tvém slav - ném pří - cho - du;

my zpí - vá - me to - bě žal - my, sla - ví - me tě v prů - vo - du.

5. O - ni to - bě vzda - li chvá - lu, když ses na smrt u - bí - ral;

my zvěs - tu - jem tvo - ji slá - vu, tys náš ne - smr - tel - ný Král.

6. Mi - le při - jals je - jich chvá - ly; mi - le při - jmi i náš zpěv.

Dob - rý, mi - los - ti - vý Krá - li, věč - nou lás - ku svou nám zjev.

